Valtioneuvoston kanslia Neuvostoraportti EU/5/2026-VNK-48

Friman Sarita 21.5.2026

Yleisten asioiden neuvosto (koheesio) 26.2.2026

Kokous 26.2.2026

Alueasioista ja koheesiosta vastaavat ministerit kokoontuivat puolen päivän mittaiseen viralliseen ministerikokoukseen koheesiopolitiikasta. Kokouksen puheenjohtajana toimi Kyproksen puheenjohtajuuskauden edustaja, ministeri Keravnos (Kyproksen tasavallan valtiovarainministeriö), ja komissiota edusti johtava varapuheenjohtaja Fitto. Neuvosto hyväksyi päätelmät EU:n kaupunkiohjelmasta. Puheenjohtajavaltion taustapaperin pohjalta ministerit kutsuttiin myös keskustelemaan koheesiopolitiikan väliarvioinnista saaduista opeista. Liettua, Latvia ja Viro pyysivät lisäksi lisäkohtaa esityslistalle esitelläkseen yhteisen epävirallisen asiakirjansa (non-paper) Euroopan komission tiedonannosta EU:n Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan vastaisilla itäisillä raja-alueilla.

Johtava varapuheenjohtaja Fitto korosti koheesiopolitiikan modernisointia väliarvioinnin kautta ja tunnusti jäsenvaltioiden ponnistelut ohjelmien muuttamiseksi vuoden 2025 loppuun mennessä. Hän totesi, että väliarviointi on tuottanut myönteisiä alustavia tuloksia ottamalla käyttöön viisi uutta erityistavoitetta: kilpailukyky, puolustus ja siviilivalmius, asuminen, energia ja vesi. Nämä kaikki vahvistavat alueiden kykyä tukea unionin strategisia painopisteitä. Tulevan kehyksen osalta ehdotetut kansalliset ja alueelliset kumppanuussuunnitelmat (NRPP) säilyttävät koheesiopolitiikan keskeiset periaatteet: jaetun hallinnon, kumppanuuden ja monitasoisen hallinnon, ja sisältävät 218 miljardin euron korvamerkinnän vähemmän kehittyneille alueille. Alueilla olisi jatkossakin merkittävä rooli suunnitelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa. Lopuksi EVP Fitto korosti politiikan joustavuuden säilyttämisen tärkeyttä, jotta haasteisiin voidaan vastata nopeasti, ja toi esiin hyväksytyt ja tulevat aloitteet alueellisen koheesion tukemiseksi: kaupunkiohjelman, tiedonannon EU:n itäisistä raja-alueista sekä tulevat strategiat syrjäisimmille alueille, saarille ja "Right to Stay" -aloitteelle. Hän vakuutti sitoutumisensa varmistaa, että koheesiopolitiikka pysyy mukautumiskykyisenä ja valmistautuneena tuleviin haasteisiin.

Kaikki jäsenvaltiot käyttivät puheenvuoron, useat korostaen koheesiopolitiikan merkitystä ja sen tarvetta säilyä unionin keskeisenä pitkän aikavälin investointipolitiikkana seuraavassa rahoituskehyksessä (MFF), ja tunnustivat väliarvioinnin onnistumisen. Jäsenmaat olivat yhtä mieltä koheesiopolitiikan kohdentamisesta strategisiin painopisteisiin, erityisesti kilpailukykyyn. Suomi tuki uudistettua ja yksinkertaistettua monivuotisen rahoituskehyksen rakennetta, ja tulevan rahoituskehyksen katsottiin olevan vahvasti linjassa Euroopan unionin keskeisten poliittisten painopisteiden kanssa.

Suomi katsoi, että unionilla tulee olla jatkossakin valmius vastata kriiseihin ja ennakoimattomiin tarpeisiin oikea aikaisesti ja tehokkaasti. Suomi korosti johdonmukaisesti, että tulevan koheesiopolitiikan tuli nykyistä paremmin heijastaa tavoitetta kohti turvallisempaa ja kilpailukykyisempää Eurooppaa. Monet delegaatiot varoittivat, että tulevan kehyksen uudet painopisteet eivät saa tapahtua koheesiopolitiikan kustannuksella ja korostivat riittävän koheesiobudjetin tarvetta erityisesti NRPP-kehyksessä. Jotkut jäsenmaat korostivat, että koheesiopolitiikan rahoituksen tulee olla vähintään nykyisellä tasolla, koheesiobudjetilla olisi oltava korvamerkintä ja vaadittiin myös luotettavaa rahoitusta kaikille alueille. Useat jäsenvaltiot korostivat alueiden osallistumisen tärkeyttä NRPP-suunnitelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa.

Lisäksi ministerit keskustelivat joustavuuden ja ennakoitavuuden tasapainosta NRPP:ssä: monet jäsenvaltiot pitivät ehdotettua 25 %:n joustomäärää liian suurena, kun taas osa piti sitä tervetulleena.

Lopuksi yksinkertaistaminen todettiin ohjaavaksi periaatteeksi, mukaan lukien hallinnollisen taakan keventäminen, kapasiteetin kehittäminen ja suurempi tekninen apu seuraavassa rahoituskehyksessä.

Ministerit hyväksyivät neuvoston päätelmät EU:n kaupunkiohjelmasta, joissa painotetaan kaupunkien roolia taloudellisessa, sosiaalisessa ja alueellisessa koheesiossa sekä niiden merkitystä EU:n keskeisten tavoitteiden edistäjinä, kuten sosiaalinen osallisuus, kilpailukyky ja innovaatio. Puheenjohtajavaltio muistutti kaupungeille tarjottavan pitkäjänteisen tuen tärkeydestä nykyisen ohjelmakauden saavutusten pohjalta. Ainoastaan EVP Fitto käytti puheenvuoron, kiitti tehtyä työtä ja päätelmien hyväksymistä.

Lisäkohtana Liettua esitteli, yhdessä Viron ja Latvian kanssa, non-paperin Euroopan komission tiedonannosta EU:n Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan vastaisista itäisistä raja-alueista. EVP Fitto painotti komission sitoutumista alueiden tukemiseen ja muistutti koheesiopolitiikan tarjoamasta tuesta sekä tiedonannon hyväksymisestä ja yhdessä Euroopan investointipankin kanssa käynnistetystä EastInvest-välineestä.

1. Neuvoston päätelmien hyväksyminen: “EU:n kaupunkiohjelma — kasvun ja hyvinvoinnin edistäminen”

Neuvosto hyväksyi päätelmät aiheesta “EU:n kaupunkiohjelma: Kasvun ja hyvinvoinnin edistäminen”.

Ministeri Keravnos (Kyproksen tasavallan valtiovarainministeriö) toivotti tervetulleeksi komission 3. joulukuuta 2025 julkaisemassa tiedonannossa esitetyn strategisen kehyksen ”EU:n kaupunkiohjelma”. Hän korosti kaupunkien keskeistä roolia EU:n strategisten tavoitteiden edistäjinä, haasteiden ratkaisemisessa ja EU-politiikkojen toimeenpanossa, ja piti tärkeänä kaupunkien vahvempaa integroitumista EU-politiikan suunnitteluun ja toimeenpanoon. Päätelmissä korostetaan kaupunkien panosta tutkimukseen ja innovaatioihin, talouskehitykseen, sosiaaliseen osallisuuteen, alueelliseen koheesioon ja osaajien houkutteluun sekä niiden roolia sosiaalisten erojen, energiakustannusten ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen haasteiden käsittelemisessä. Ministeri korosti koheesiopolitiikan tukea kestävälle kaupunkikehitykselle sekä kohtuuhintaisten asuntojen ohjelman ja elpymis- ja palautumistukivälineen tarjoamaa lisätukea. Hän painotti tarvetta vahvistaa tulevaisuudessa kaupunkien tukemista erityisesti hallinnollisen kapasiteetin vahvistamisen osalta ja toivotti tervetulleeksi Cities Web Portal -alustan ja sen integroinnin Cities Platform -kokonaisuuteen, jotta rahoitusmahdollisuudet olisivat paremmin kaupunkien saavutettavissa.

Johtava varapuheenjohtaja Fitto kiitti ministeriä ja kaikkia delegaatioita päätelmien valmistelusta. Hän korosti prosessin perustuneen tietoon ja vuoropuheluun, johon sisältyi useita tapaamisia pormestareiden ja paikallishallintojen kanssa sekä Krakovan kaupunkifoorumi (kesäkuu 2025). Agenda kuvaa kaupunkien ja kansalaisten arjen haasteita ja tarjoaa ratkaisuja kaiken kokoisille kaupungeille. Hän korosti, että koheesiopolitiikka voi tukea näitä ratkaisuja erityisesti väliarvioinnin myötä käyttöön otettujen erityistavoitteiden kautta, jotka koskevat asumista, vesihuoltoa, energiatransitiota, kilpailukykyä sekä puolustusta. Lopuksi hän korosti yhteistyön tärkeyttä kaikilla hallinnon tasoilla tavoitteiden saavuttamiseksi periaatteiden – kumppanuus, jaettu hallinto, monitasoinen hallinto ja paikkaperusteinen lähestymistapa – pohjalta.

Yksikään jäsenvaltio ei käyttänyt puheenvuoroa tämän asiakohdan aikana.

2. Näkemystenvaihto: “Koheesiopolitiikan väliarviointi 2021–2027: Opit tulevaisuuteen”

Ministeri Keravnos esitteli komission väliarviointia koskevan tiedonannon, jonka perusteella ERDF/CF- ja ESF+-asetuksia tarkistettiin. Hän kehotti jäsenvaltioita pohtimaan, mitä väliarvioinnista voidaan oppia seuraavaa ohjelmakautta varten, samalla korostaen koheesiopolitiikan keskeistä roolia taloudellisen, alueellisen ja sosiaalisen koheesion edistämisessä sekä yhdenvertaisen pääsyn varmistamisessa sisämarkkinoille. Hän totesi, että politiikan oli sopeuduttava useisiin kriiseihin menettämättä pitkän aikavälin tavoitettaan alueellisten erojen kaventamisesta. Väliarviointi mahdollisti paremman linjauksen geopoliittisten ja ilmastollisten realiteettien kanssa. Vaikka uudelleenohjelmointi oli

vapaaehtoista, ministeri totesi jäsenvaltioiden olleen laajasti mukana, mikä osoittaa niiden halun mukauttaa ohjelmia strategisten tavoitteiden vahvistamiseksi. Hän totesi, että koheesiopolitiikalla on keinot vastata uusiin haasteisiin samalla pysyen ydintehtävässään, ja nosti esiin uudet painopisteet: kilpailukyky STEP-kehyksen mukaisesti, puolustus ja siviilivalmius, asuminen, energia ja vesi sekä strategiset taidot. Lisäksi hän korosti hallinnollisen kapasiteetin tukemisen jatkuvaa tärkeyttä onnistuneen toimeenpanon varmistamiseksi. Tulevaisuuden kannalta kysymys ei ole *voiko* koheesiopolitiikka tukea strategisia painopisteitä alueellisesti, vaan *miten* se tekee sen.

Johtava varapuheenjohtaja (EVP) Fitto muistutti tavoitteesta modernisoida koheesiopolitiikkaa, kuten jo aiemmassa yleisten asioiden neuvoston (koheesio) kokouksessa oli käsitelty, ja totesi, että väliarviointi johti asetusehdotukseen ja hyväksyntään vain viidessä kuukaudessa. Hän tunnusti jäsenvaltioiden ponnistelut toimittaa ohjelmien muutokset vuoden 2025 loppuun mennessä, ja totesi komission käsittelevän näitä muutoksia kiireellisesti. Lopulliset tulokset, jotka vaikuttavat jo nyt myönteisiltä, esiteltäisiin pian: ne osoittavat valmiuden investoida strategisiin painopisteisiin ja mukauttaa politiikkaa. Viiden uuden erityistavoitteen – kilpailukyky, puolustus ja siviilivalmius, asuminen, energia ja vesi – hän totesi heijastavan alueiden erilaisia tarpeita ja tukevan alueellista vastaavuutta. Vaikka väliarviointi oli vapaaehtoinen, se avasi mahdollisuuksia siirtää investointeja alueellisesti kohdennetusti.

Väliarvioinnista saatuja kokemuksia voidaan hyödyntää tulevaisuudessa: ehdotetut kansalliset ja alueelliset kumppanuussuunnitelmat (NRPP:t) tuovat yksinkertaistamista yhden yhtenäisen kehyksen kautta, luovat synergioita eri politiikkojen välille ja varmistavat joustavan resurssien kohdentamisen tulossuuntautuneesti. Ehdotus säilyttää koheesiopolitiikan keskeiset periaatteet – jaetun hallinnon, kumppanuuden ja monitasoisen hallinnon – varaa 218 miljardia euroa vähemmän kehittyneille alueille ja turvaa alueiden roolin asiaankuuluvien lukujen suunnittelussa ja toteuttamisessa. Tämän avulla kukin jäsenvaltio voi itse päättää, miten se suuntaa koheesiopolitiikan investointinsa seuraavassa kehyksessä. Fitto korosti, että politiikan keskeiset periaatteet ovat ratkaisevia sen vaikuttavuudelle ja ovat mahdollistaneet sen mukautuvuuden lukuisissa kriiseissä. Kokemus on osoittanut, että joustavuuden säilyttäminen on olennaista, jotta tuki voi saavuttaa kaupungit ja alueet nopeasti. Hän korosti, että reagointikyky merkitsee alueellisten erojen tunnistamista, minkä vuoksi komissio vie eteenpäin alueellisen koheesion aloitteita: kaupunkiohjelmaa, tiedonantoa EU:n itäisistä raja-alueista Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan yhteydessä sekä tulevia strategioita syrjäisimmille alueille, saarille ja ”Right to Stay” -aloitteelle. Lopuksi hän vakuutti sitoutuneensa jatkamaan työtä sen varmistamiseksi, että koheesiopolitiikka on tulevaisuuden haasteisiin sopiva.

Kaikki jäsenmaat käyttivät puheenvuoron korostaen koheesiopolitiikan merkitystä, mukaan lukien tarvetta sen säilyä unionin keskeisenä pitkän aikavälin investointipolitiikkana seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä (MFF), ja tunnustivat väliarvioinnin onnistumisen. Jäsenvaltiot olivat yhtä mieltä siitä, että koheesiopolitiikkaa tulee suunnata strategisiin painopisteisiin, erityisesti kilpailukykyyn, korostaen, että koheesio ja kilpailukyky ovat saman kolikon kaksi puolta. Tässä yhteydessä yksi jäsenmaista muistutti talouskasvustaan, joka on saavutettu koheesiopolitiikan tuella, ja piti tervetulleena keskustelun tietoperustaista lähestymistapaa.

Väliarvioinnin tuloksia Suomi piti myönteisinä erityisesti sotilaallisen liikkuvuuden, puolustusta palvelevan infrastruktuurin kehittämisen sekä puolustusteollisuuden laaja-alaisen vahvistamisen näkökulmasta. Näiden toimien katsottiin vahvistavan alueiden kilpailukykyä ja lisäävän työllisyyttä. Suomi hyödynsi myös mahdollisuuden uudelleen kohdentaa kansallisen ohjelmansa rahoitusta 300 miljoonaa euroa, mikä vastaa 20 prosenttia koko 1,5 miljardin koheesiorahoitusallokaatiosta. Päätös suunnata rahoitusta puolustusteollisuuteen tukee Suomen tavoitetta kehittää kaksikäyttötuotantoa, ja sotilaallisen liikkuvuuden vahvistaminen edisti Suomen omaa turvallisuutta.

Itäisen ulkorajan jäsenvaltiona Suomi osoitti valmiutensa mukautua ja priorisoida keskeisiä vaatimuksia silloisessa geo-taloudellisessa ja geopoliittisessa tilanteessa, mikä tarkoitti sekä puolustuksen että kilpailukyvyn vahvistamista. Toimet tukivat myös parempaa kriisivalmiutta ja alueiden elinvoimaa sekä pyrkivät houkuttelemaan investointeja ja synnyttämään uusia työpaikkoja. Suomi korosti kilpailukyvyn, työllisyyden, osaamisen ja alueellisen elinvoiman edistämisen merkitystä osana koheesiopolitiikkaa.

Kaksikäyttöisyyden näkökulma oli Suomelle keskeisin huomio kaikissa tulevissa rahastoissa, myös koheesiopolitiikassa.

Seuraavaa monivuotista rahoituskehystä (MFF) koskevassa keskustelussa useampi jäsenmaa varoitti, että uusia painopisteitä ei tule rahoittaa koheesiopolitiikan kustannuksella, ja korostivat tarvetta riittävälle koheesiobudjetille NRPP-kehyksessä. Eräs jäsenmaa vaati erityisesti, että koheesiopolitiikan rahoituksen tulisi olla vähintään nykyisellä tasolla, toinen kannatti koheesiobudjetin korvamerkintää, ja kolmas vaati luotettavaa koheesiorahoitusta kaikille alueille todellisen paikkaperusteisen lähestymistavan varmistamiseksi. Todettiin myös, että saarijäsenvaltioiden erityistarpeita ei voida huomioida yhden mallin ratkaisuilla. Jäsenvaltiot olivat yhtä mieltä siitä, että on tärkeää varmistaa alueiden merkityksellinen osallistuminen NRPP-suunnitelmien valmisteluun ja toimeenpanoon. Kaksi suurta jäsenmaata korostivat paikallistiedon ja alueellisten tarpeiden huomioimisen tärkeyttä. Myös yleistä vastustusta NRPP-mallille löytyi korostaen koheesiopolitiikan yhdistämisen tarpeettomuutta yhteiseen maatalouspolitiikkaan. Kahden jäsenmaan näkökulmasta katsottiin myös, että ehdotettu tasapaino suorien ja välillisten hallinnointivälineiden välillä seuraavassa MFF:ssä on epätasapainoinen.

Jäsenmaat korostivat selkeän ja yksinkertaisen NRPP-kehyksen tarvetta. Muutamat maat varoittivat pakollisesta väliarvioinnista ja katsoivat, että tällaisen tarkastelun tulisi perustua tarpeisiin. Vaikka jäsenvaltiot tunnistivat opit, joiden mukaan NRPP-kehyksiin tulee sisällyttää riittävästi joustavuutta, ne korostivat tarvetta tasapainoon joustavuuden ja ennakoitavuuden välillä. Useat jäsenvaltiot pitivät ehdotettua 25 prosentin joustovaraa liian suurena. Sen sijaan kolme maata suhtautui ehdotettuun joustoon myönteisesti. Monet jäsenmaat korostivat, että joustavuuteen kuuluu myös se, että erityistavoitteita käsitellään suhteellisesti jäsenvaltion rahoituskehyksen mukaisesti, sekä että suunnitelmia voidaan muuttaa joustavasti. Yksi jäsenmaa korosti käytännöllistä lähestymistapaa joustavuuteen.

Kolme jäsenmaata puuttuivat reformeihin. Yksi varoitti kansallisista pakollisista reformeista, joilla on vaikutuksia alueisiin, ja toinen katsoi, ettei alueellisia investointeja tulisi ehdollistaa kansallisten reformien toteuttamisella. Yksi jäsenmaa korosti, että reformien tulee olla mitoitettu suhteessa käytettävissä oleviin varoihin. Toinen jäsenmaa kyseenalaisti, miten ilmasto- ja sosiaalitavoitteet voidaan saavuttaa, jos joustovaraa ei lasketa mukaan jo ohjelmakauden alussa. Yksi jäsenmaa, jota myös vastustettiin, ei tukenut tiiviimpää sidosta Euroopan ohjausjakson suosituksiin.

Lopuksi jäsenvaltiot olivat yhtä mieltä siitä, että yksinkertaistamisen tulee säilyä ohjaavana periaatteena. Tuettiin hallinnollisen taakan keventämistä ja hallinnollisen kapasiteetin vahvistamista, huomioiden uudet toimijat, jotka osallistuvat uusiin erityistavoitteisiin, kuten puolustukseen ja asumiseen sekä teknisen avun tason nostamista seuraavassa rahoituskehyksessä.

Jäsenmaat toivat esiin myös seuraavia näkökohtia:

- **Taloudelliset kannustimet:** Lukuisat jäsenmaat katsoivat, että väliarvioinnin tarjoamat lisäjoustot tukivat toimeenpanoa. Sen sijaan kaksi jäsenmaata katsoi, että ohjelmoinnin lähtökohtana tulisi olla strateginen investointikeskittymä, ja toinen näistä korosti, että takaisinperintä- ja ennakkomaksusäännöt asetettiin tietoisesti ohjelmakauden alussa. Kaksi muuta korostivat valtiontukisääntöjen merkitystä rahoituksen varmistamisessa.
- **Oikeusvaltio ja ehdollisuus:** Osa nettomaksajamaista korosti vahvan oikeusvaltioperiaatteen ja ehdollisuuden noudattamisen tarvetta nykyisessä ja tulevassa MFF:ssä.
- **Kohdennettu tuki itäisille raja-alueille:** Osa itäisen raja-alueiden jäsenmaista piti tervetulleina väliarvioinnin tuomia joustoja itäisille raja-alueille ja vaativat korvamerkittyä rahoitusta EU:n itäisille alueille myös seuraavaan rahoituskehykseen.
- **Puolustusinvestointien merkitys:** Osa Pohjois-Euroopan jäsenmaista korostivat kaksoiskäyttöä tukevien ratkaisujen, sotilaallisen liikkuvuuden, puolustuksen, puolustusteollisuuden ja niihin liittyvien taitojen investointien tärkeyttä.

- **Suoritusperusteinen toteutusmalli:** Kaksi jäsenmaata piti tervetulleina NRPP-kehyksen tulossuuntautuneisuutta. Kolmas kuitenkin varoitti, että tämä lähestymistapa suosisi matalan riskin investointeja, kun taas erityisesti hiilestä irtautuminen ja oikeudenmukainen siirtymä vaativat kunnianhimoisia investointeja. Neljännen jäsenmaan mukaan rahoitusmallin tulisi olla tulosperusteinen ja keskittyä todellisiin menoihin, ei välitavoitteisiin.
- **Institutionaaliset realiteetit:** Kolme jäsenmaata korosti, että suunnitelmien hallintokehyksen tulee olla muokattavissa kaikkien jäsenvaltioiden institutionaalisiin rakenteisiin.
- **Älykkään erikoistumisen strategiat:** Yksi jäsenmaa totesi, että älykkään erikoistumisen strategioiden tulisi jatkossakin olla väline alueellisen kilpailukyvyn tukemiseen ja varmistaa, että jokainen investoitu euro tuottaa lisäarvoa.
- **Syrjäisimmät alueet:** Yksi maa korosti, että syrjäisimpiä alueita on tuettava jatkuvasti.
- **Euroopan kilpailukykyrahasto (ECF):** Kaksi koheesiomaata korosti tarvetta varmistaa synergiat NRPP-kehyksen ja kilpailukykyrahaston välillä, ja kolmas painotti erityisesti pk-yritysten tukemisen tärkeyttä.

EVP Fitto muistutti, että väliarviointi oli tärkeä askel EU-politiikkojen modernisoinnissa, ei vain koheesiopolitiikan ja että prosessia ohjasi kumppanuuden periaate. Hän korosti, että koheesiopolitiikka on jo osoittanut ketteryytensä ja valmiutensa vastata kriiseihin, ja nyt on aika keskittyä siihen, mitä seuraavaksi tarvitaan: Euroopan vastaus haasteisiin ei rakennu Brysselissä, vaan Euroopan alueilla. NRPP-suunnitelmien avulla jäsenvaltiot voivat mahdollistaa sen, että kaikki alueet voivat edistää yhteisiä EU-tavoitteita paikalliset erityispiirteet huomioiden. Hän tunnusti esiin nostetun tarpeen hallinnollisen kapasiteetin vahvistamisesta sekä joustavuuden ja kilpailukyvyn välisestä yhteydestä, ja korosti, että koheesiopolitiikka säilyy jatkossakin pitkäjänteisenä, paikkaperusteisena politiikkana. EVP Fitto sitoutui tekemään tiivistä yhteistyötä neuvoston ja Euroopan parlamentin kanssa seuraavan rahoituskehyksen (MFF) sopimisen edistämiseksi.

Ministeri Keravnos tiivisti, että väliarviointi osoitti jälleen koheesiopolitiikan olevan dynaaminen ja reaktiokykyinen politiikkaväline, joka on pystynyt mukautumaan uusiin painopisteisiin säilyttäen samalla keskeisen tavoitteensa alueellisten erojen vähentämisestä. Hän totesi, että koheesio ja kilpailukyky kulkevat käsi kädessä, ja että kilpailukykyinen Eurooppa voidaan rakentaa vain yhtenäisessä Euroopassa, jossa alueita vahvistetaan. Koheesiopolitiikan perusperiaatteet, yhdessä vakaan varainhoidon ja vahvan oikeusvaltioperiaatteen kanssa, ovat ratkaisevia politiikan vaikuttavuudelle. Kuten EVP Fitto, myös hän korosti, että yksinkertaistamisen tulee säilyä etusijalla, jotta alueet, pk-yritykset ja kansalaisyhteiskunta voivat toteuttaa tavoitteita tehokkaasti. Joustavuuden ja ennakoitavuuden tasapainon saavuttaminen seuraavassa MFF:ssä on avain siihen, että koheesiopolitiikka voi pitkäjänteisenä investointipolitiikkana vahvistaa Euroopan kilpailukykyä, resilienssiä ja yhtenäisyyttä.

3. Muut asiat (AOB): Epävirallinen asiakirja (non-paper) Euroopan komission tiedonannosta EU:n itäisistä Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan vastaisista raja-alueista – Tiedotusasia EE, LV ja LT

Liettua, Viron ja Latvian tukemana, esitteli epävirallisen asiakirjan Euroopan komission tiedonannosta, joka koskee EU:n itäisiä raja-alueita Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan rajalla. Toinen jäsenmaa korosti alueiden strategista merkitystä unionin turvallisuudelle sekä niiden jatkuvia taloudellisia, sosiaalisia ja resilienssiin liittyviä haasteita. Yksi kolmesta toivotti komission tiedonannon tervetulleeksi ja korosti, etteivät jäsenvaltiot voi vastata näihin haasteisiin yksin, ja piti myönteisenä EastInvest-välineen perustamista. Sama jäsenmaa jatkoi korostaen tarvetta jatkuvalle ja kokonaisvaltaiselle tuelle alueille, mukaan lukien pitkäjänteiset toimet hybridivaikuttamisen torjumiseksi sekä tarkistetut valtiontukisäännöt nykyisessä ja tulevassa MFF:ssä.

Kolme jäsenmaata korosti myös kokonaisvaltaisen tuen ja investointien mobilisoinnin tarvetta, sillä näiden alueiden resilienssin ja koheesion vahvistamisen tulisi olla eurooppalainen prioriteetti myös tulevaa MFF:ää koskevissa keskusteluissa. Suomi kritisoi sitä, että itäisten raja-alueiden määritelmän katsottiin kaventuneen liikaa.

Johtava varapuheenjohtaja Fitto korosti, että Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan rajalla sijaitsevien alueiden tukeminen on komission prioriteetti. Hän muistutti vierailuistaan alueilla sekä siitä, miten koheesiopolitiikka on vastannut niiden haasteisiin, myös väliarvioinnin kautta. Tiiviin yhteistyön pohjalta asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa komissio oli hyväksynyt asiaa koskevan tiedonannon ja yhdessä Euroopan investointipankin (EIP) kanssa perustanut EastInvest-välineen, joka lanseerattaisiin saman päivän aikana omassa tilaisuudessaan lisäinvestointien mobilisoimiseksi näille alueille.

Suomen edustajat
Ministeri Joakim Strand ja virkamiesvaltuuskunta

Asiakirjat
Asiakohta 1: 6811/26 - Neuvoston päätelmät: EU:n kaupunkiohjelma — kasvun ja hyvinvoinnin edistäminen
Asiakohta 2: 6299/26 - Koheesiopolitiikan väliarviointi 2021–2027
Muut asiat: 6586/26 - Epävirallinen asiakirja (non-paper) Euroopan komission tiedonannosta EU:n itäisistä Venäjän, Valko Venäjän ja Ukrainan vastaisista raja alueista – Tiedotusasia EE, LV ja LT

Liitteet Napsauta tähän ja kirjoita liitteet

Viite Napsauta tähän ja kirjoita viite